

(A bűvész és a nyúl hiánya)

[Látó, 2012. június]

Ha a frakk ujjában
vagy a kalapban,
semmiféle eleven
nyúl már nem lappang,

az írástudók
új nézetet tanulnak:
az igazi mutatvány
csak mímelni a nyulat.

Úgy ragadni fülön a semmit,
mintha az valódi nyúl lenne,
és félve kezükben vergődne,
hisz könnyen csalható az elme.

Sőt ha elég művelt a közönség,
és ha kellően színes a kollázs,
elég egy képzelt kalap,
és az emlékből a ficánkolás.

Végül már frakk vagy mellény se kell,
(ne múljon ez a fehér ingen)
elég a bűvésznek állni tétlen,
és a nézőkre bízni mindent,

mert a fehér nyúl mindig itt van:
a szem várakozásaiban.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Benő Attila

Látó Szépirodalmi Folyóirat